

HASTANELERİN TEHLİKE SINIFININ DÜŞÜRÜLMESİNE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında, işyerleri “Az Tehlikeli”, “Tehlikeli” ve “Çok Tehlikeli” olarak sınıflandırılmaktadır. Halen bu kapsamda hastaneler “Çok tehlikeli” sınıfta yer almaktadır. Ancak öğrenmiş bulunuyoruz ki bu statünün “Tehlikeli” sınıfa düşürülmesi için çalışmalar yapılmakta hatta STK’lar ile bir görüş alış-verişi toplantısı planlanmış bulunmaktadır.

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında hastanelerin “Çok Tehlikeli” sınıfta yer alması, bir tercih değil; bilimsel verilerin, istatistiklerin ve acı tecrübelerin zorunlu bir sonucudur.

Hastaneler; çalışanlar ve hizmet alanlar açısından en yüksek risklerin bir arada bulunduğu çalışma alanlarıdır.

1. Hastaneler İş sağlığı ve Güvenliği açısından güvenli alanlar değildir

Bulaşıcı hastalıkların merkezidir

Kimyasal ve sitotoksik maddelerin kullanıldığı alanlardır

Radyasyona maruziyetin olduğu işyerleridir

Kesici–delici alet yaralanmalarının en sık görüldüğü sektörlerden biridir

Şiddetin, tükenmişliğin ve psikososyal travmanın yoğun yaşandığı ortamlardır

İçerisinde pek çok yangın ve patlama riski taşıyan aksamla donatılmıştır.

Hastaneler, risklerin üst üste bindiği nadir işyerlerindendir.

2. Dünya Verileri Alarm Vermektedir

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Dünya Sağlık Örgütü (WHO) verilerine göre:

Sağlık sektörü, dünya genelinde en yüksek iş kazası oranına sahip sektörlerden biridir

Sağlık çalışanları, diğer sektörler göre en fazla biyolojik riske maruz kalan çalışan grubudur

Kesici–delici alet yaralanmaları her yıl milyonlarca sağlık çalışanını etkilemektedir

Sağlık çalışanları, hepatit B, hepatit C ve HIV gibi ölümcül enfeksiyonlara işleri gereği maruz kalmaktadır

Bu veriler, hastanelerin risk seviyesinin düşürülmesini değil, daha da ciddiyetle ele alınmasını zorunlu kılmaktadır.

3. Türkiye’de Hastaneler: Görünmeyen İş Kazaları

Türkiye’de sağlık sektöründeki iş kazalarının büyük bir kısmı ya bildirilmemekte ya da normalleştirilmektedir.

İğne batmaları çoğu zaman “olağan” kabul edilmekte,

Şiddet olayları “mesleğin bir parçası” gibi görülmekte,

Uzun çalışma saatlerine bağlı kalp krizi ve intiharlar iş kazası olarak kayda geçmemektedir.

Ancak gerçek şudur:

Türkiye’de her yıl yüzlerce sağlık çalışanı iş kazası geçiriyor, onlarcası mesleği nedeniyle hayatını kaybediyor.

Pandemi döneminde: yüzlerce sağlık çalışanı mesleği nedeniyle enfekte olmuş

Çok sayıda hekim, hemşire ve sağlık personeli hayatını kaybetmiştir

Bu ölümler, hastanelerin “tehlikesiz” değil, aksine ölümcül riskler barındıran “Çok Tehlikeli” işyerleri olduğunu açıkça göstermektedir.

4. Tehlike Sınıfını Düşürmek Ne Anlama Gelir?

Hastanelerin “çok tehlikeli” sınıftan “tehlikeli” sınıfa düşürülmesi;

Daha az iş güvenliği uzmanı süresi

Daha az işyeri hekimi hizmeti

Daha seyrek eğitimler

Daha az denetim

Daha zayıf risk değerlendirmeleri anlamına gelecektir. Yani zaten üst düzeyde olmayan iş sağlığı kültürüne çalışanlar daha az maruz kalacaktır. Çalışan farkındalığı için büyük kazanç olan bu hizmetler çok daha kısa sürelerle verilmek durumunda kalınacaktır. Bu, doğrudan sağlık çalışanlarının can güvenliğini riske atmak demektir.

5. Acı Gerçek:

Bir hastanede; aynı anda enfeksiyon, kimyasal maruziyet, radyasyon, yangın riski, şiddet, aşırı iş yükü varken, bu işyerinin “çok tehlikeli” yerine “tehlikeli” sınıfa düşürülmesi bilimsel, vicdani ve insani değildir.

Tehlike sınıfı düşürülerek;

Riskler azalmaz

Kazalar azalmaz

Ölümler azalmaz

Sadece alınabilecek önlemler azalır, iş sağlığı ve güvenliği kültürü oluşması azalır.

SONUÇ

Hastaneler “Çok Tehlikeli” sınıfta iş yerleridir ve öyle kalmalıdır. Bu durumu görmezden gelmek, istatistikleri küçültmek ya da sınıflandırmayla örtmek mümkündür, ancak kaybedilen her sağlık çalışanı, bu kararların vicdani yükünü artıracaktır.

Sağlık çalışanları kutsal bir görev yapmaktadır ama bu onları tehlikeye atmak anlamına gelmemelidir.

Hastanelerin “Çok Tehlikeli” sınıfta kalması bir ayrıcalık değil, bir zorunluluktur.